

Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ

Αί ὀσημέραι ἐπισυμβαίνουσαι ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ τόπου μεροληπτικῆς διοικήσεως ἀδικίαι καὶ ἡ ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὑπάρχουσα διχοστασία, ὡς μανθάνομεν, κατὰ μέγα μέρος παρακωλύουσι τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τῆς χώρας. Ἐπανερχόμεθα κατ' ὀλίγον ὀλίγον καὶ αὖθις εἰς τὴν μακαρίαν τῆ λήξει Πανελληνίον κυβέρνησιν, ἕκαστον τῆς ὁποίας μέλος ἴδιον ἀπετέλει κύκλον σκέψεων καὶ ἐνεργειῶν, μεγάλως πρὸς ἀλλήλας δισταμένων ἐξ οὗ καὶ ὀφείλομεν τὴν σημερινὴν ἀξιοθρήνητον ἡμῶν κατάστασιν.

Ὁ δημόσιος πλοῦτος κατασπυτευόμενος εἰς ἀμὴν δεῖ, πρόκειται ὡς λεία τῶν πολιτικῶν κερδοσκοπῶν, ἐπιδικῶν τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ἐπίρρῳσιν διὰ τῆς πλουσιοπαρόχου καὶ ἀδράς χρηματικῆς χορηγήσεως εἰς κηφῆνας καὶ εἰς πρόσωπα οὐδὲν ἄλλο προσὸν ἔχοντα, ἢ τὴν χαμερπῆ κολακείαν καὶ τὴν κατάπτυστον διαγωγὴν τοῦ νὰ πωλῶσι τὴν συνείδησιν καὶ νὰ προσφέρωσι τὴν τιμὴν αὐτῶν ὡς ἀντάλλαγμα ἐνὸς ῥοσφετίου!

Καὶ ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐξαχρείωσις τεραστίως ἀναπτυσσομένη, τείνει εἰς τὸ νὰ καταπιῆσῃ τὴν τιμιότητα καὶ ἀρετὴν καὶ νὰ ἐκτραυλίῃ τοὺς σύμπαντας. Ἐντεῦθεν προκύπτει, ὥστε οἱ σκληροτράχηλοι ἐκεῖνοι, οἱ περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὴν τιμὴν καὶ ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν καὶ μὴ ἀποφασίζοντες ἵνα ὑποκύψωσι εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν διαφθοράν, νὰ ὑποφέρωσι τὰ πάνδεινα καὶ ν' ἀποφεύγῳνται ὡς ἀποδιοπομπαῖοι τράγοι. Ἐντεῦθεν προέρχεται, ὥστε τὰ καλὰ νὰ μὴ ὑποστηρίζονται, νέοι δὲ τίμιοι, πλὴν πτωχοὶ, πολλὰ ἔχοντες φυσικὰ πλεονεκτήματα καὶ δυνάμενοι ν' ἀποβῶσι χρηστοὶ καὶ χρήσιμοι πολῖται, εἴποτε ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων συνεδράμοντο, νὰ μαραίνωνται καὶ νὰ καταστρέφονται ἐν τῇ ἀφανείᾳ.

Ἐπὶ τοσοῦτο δὲ ἡ πολιτικὴ πλεονεξία ἐκορυφώθη καὶ τόσοσιν ἀτεγχοὶ ἐγένοντο οἱ πολιτευόμενοι, ὥστε—σκληρὸν νὰ τὸ εἴπωμεν—γέροντες ἀγωνισταὶ, περὶ τὴν δύσιν τοῦ βίου τῶν εὐρισκόμενοι καὶ στερούμενοι τοῦ ἐπισυσίου ἄρτου, μάτην κρούουσι τὰς θύρας τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, αἰτοῦντες ψιγίον τι ἐκ τῶν πολλῶν, αἵτινα ἐθυσίασαν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλλην. βασιλείου.

Ὁ δὲ ὑπάλληλος, ὁ ἔχων τὴν ἀτυχίαν νὰ ἦνε τίμιος καὶ νὰ ἐκπληρῆ κατὰ συνείδησιν τὸ καθήκον του καὶ οὐχὶ κατὰ τὰς ὑπυχορεύσεις τῶν ἐν

ταῖς ἐπαρχίαις κομματαρχίσκων, ἐσφενδονίζεται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ ἐπὶ τέλους πύεται, ἄτε οὐδεμιᾶς τυγχάνων προστασίας. Ἄν δὲ τύχη νὰ ἦνε καὶ οἰκογενειάρχης, ρίπτεται εἰς τοὺς δρόμους καὶ στένει ἡ δυστυχὴς αὐτοῦ οἰκογένεια ὑπὸ τὸ βάρος τῶν στερησεων, θῦμα γενομένη τῆς τιμιότητος τοῦ προστάτου αὐτῆς.

Οἱ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὑπουργῶν καταχρασταὶ ὑπάλληλοι ἀποτελοῦσιν ἄλυσιν, ἧς οἱ χρῖκοι συνδέονται διὰ καταχρήσεων καὶ ἀμοιβαίων δωρεῶν. Οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ἐκείνους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑποστηρίζουσι καὶ ἐκείνους συνιστῶσιν εἰς τοὺς ἐκάστοτε ὑπουργοὺς, ὅσοι προσφέρουσιν αὐτοῖς πλοῦσια καὶ βαρῦτιμα δῶρα. Λέγεται ὅτι καὶ αἱ οἰκίαι τινῶν εἰσὶ πλήρεις ταιούτων δώρων καὶ πολλὰ κατὰ μῆνα ἐκ τῆς πωλήσεως ὠφελοῦνται οὗτοι.

Καὶ δὲν εἶνε τοῦτο μόνον· πολλοὶ κηφῆνες μισθοδοτοῦνται καὶ μισθοδοτοῦνται ἀδρῶς, διὰ νὰ περιτρέχωσι τὰς ἀγυῖας τῆς πρωτευούσης, νὰ ἐπισκέπτονται τὰ ζυθοπωλεῖα καὶ νὰ ἐντρυφῶσιν ἐμυρίαὶς ἄλλαις διασκεδάσεσι καὶ ἀνηθικοῖς πράξεσιν, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ τοῦ νὰ φωνασκῶσιν ὑπὲρ τῶν πατρῶνων των, ἐνῶ εἰς ἀπόρους πτωχαστάς καὶ πτωχοὺς οἰκογενειάρχας οὔτε ὀβολὸς δίδεται.

Τὸ πλεῖστον λοιπὸν τῶν φόρων τοῦ ἔθους λαοῦ μεταβιβάζεται εἰς τὰ θαλάντια τῶν οἰκειῶν καὶ φίλων τῶν παρ' ἡμῖν πολιτικῶν, ὅπως χρησιμεύσῃ πρὸς πολυτέλειαν καὶ τρυφήν, διασκορπίζεται πρὸς ἐξώνησιν συνειδήσεων, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς αὐξήσεως τῆς οὐμᾶδος καὶ τῆς ἐξαπλώσεως τῶν καταχρήσεων καὶ τῆς ἐκφραυλίσεως, ἐνῶ οὐδεμίαν ἐκ τῶν μυρίων τοῦ τόπου ἀναγκῶν ἐτεκέφθησαν ποτε οἱ ἐν τοῖς πράγμασι νὰ θεραπεύσωσι. Διὰ τοῦτο οὔτε δρόμοι ἀμαξίτοι, οὔτε γέφυραὶ ποτε κατεσκευάσθησαν, οὔτε συγκοινωνία ὑπάρχει. Ὁ δὲ πολίτης δὲν ἀποτολμᾷ νὰ ταξειδεύσῃ ἐν ὥρᾳ χειμῶνος διὰ ξηρᾶς, διότι διατρέχει κίνδυνον νὰ πνιγῇ, ὡς παλλάκις τοῦτο συμβαίνει.

Καὶ τί πρῶτον, τί δ' ὕστατον νὰ καταλέξωμεν ἐκ τῶν ἀπειρῶν πληγῶν ἃς ἐπήνεγκον καὶ ἐπιφέρουσι κατὰ τῆς τλήμονος Πατρίδος οἱ πολιτικοὶ δῆμιοι αὐτῆς; Τὴν ἐκ συστήματος καταδιώξιν τῆς τιμῆς καὶ ἰκανότητος; Τὴν βράβευσιν τῆς ὀκνηρίας, τῆς ποταπότητος, τῶν καταχρήσεων, τῆς ἀβελτηρίας καὶ τῆς αἰσχροσύνης;

Ὡς δὲ νὰ ἠθικοποιηθῇ ὁ λαὸς, ἂταν σύστημα ἐκφουλον καὶ ἀχρεῖον διέπῃ τὸν δυστυχῆ τούτον

τόπον; Ὅταν ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ ἐπὶ αἰσθητικῆς χροσιότητι διαβόητοι διευθύνωσιν οὐχὶ σπανίως τὰ σπουδαιότερα ὑπουργεῖα; Διὰ τοῦτο καὶ ἡ κοινωνικὴ πολυτέλεια καὶ διαφθορά, ὑποθαλπομένη καὶ ἐνισχυομένη ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀκολασίας καὶ φαυλότητος, βαίνει παραλλήλως αὐτῇ καὶ ἀκαθόκτως προχωρεῖ, ἄχρις οὗ φθάσῃ εἰς τὸ τέρας τῆς παρακμῆς τῆς.

Πληθὺς νόμων καθ' ἑκάστην βουλευτικὴν σύνοδον ψηφίζονται καὶ ἐπικυροῦνται. Ἄλλὰ τί ἰσχύουσιν οἱ νόμοι ἀνευ ἡθῶν; ἔλεγεν ὁ περιφανῆς τῆς Ῥώμης ῥήτωρ, Κικέρων. Καὶ δικαίως· οἱ νόμοι πρωτίστως παραβιάζονται καὶ λαβὴ καταπατοῦνται ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες προὔτεινον, ὑπεστήριξαν καὶ ἐθέσπισαν αὐτούς. Οἱ νόμοι τὴν σήμερον εἶνε διὰ τοὺς ἀδανάτους, διὰ τοὺς εἰς οὐδεμίαν προσκεκολλημένους φατρίαν, διὰ τοὺς ἐργαζομένους ὅπως τρέφωσι τοὺς λεγομένους πολιτικούς καὶ τὸ σμῆνος τῶν περὶ αὐτοὺς κηφῆνων, κατασπαταλῶντας ἀφειδῶς ὅ,τι δὲν ἐμόχθησαν καὶ δὲν ἐκοπίσαν νὰ ἀποκτήσωσιν, ἢ εἶνε ὅπλα φοβερά τῆς ἰσχυροῦσης φατρίας κατὰ τῶν ἀντιθέτων.

Τίς δὲ δὲν εἶδε καὶ δὲν ἐβλέπει ἐπικινδύνους κακούργους περιφερομένους ἀδεῶς καὶ ἀσυστόλως εἰς τὰ κεντρικώτερα τῶν πόλεων μέρη καὶ γινόμενους τὸ φόβητρον τῶν εὐλιπέστων πολιτῶν, διὰ τι ἔχουσι προστασίας προθύμους τοὺς ἰσχυόντας; Καὶ ὅταν τὸ ἐγγλήμα μὲν ἀτιμώρητον, οὐδεὶς ν' ἀρνηθῇ δύναται ὅτι θρασύνεται καὶ πολλαπλασιάζεται. Ἐντεῦθεν ἡ γενικὴ ἐκλυσις, ἡ παραλυσία, ἡ καχεξία, ἡ διαφθορά.

Ὑπὸ τοιοῦτον λοιπὸν σύστημα ἀχρειότητος καὶ μεροληψίας εἶνε ποτε δυνατόν νὰ εὐημερήσῃ καὶ εὐδαιμονήτῃ ὁ τόπος; Τοιοῦτοι ἄνθρωποι θεραπεύοντες τὰ ἴδια αὐτῶν πάθη καὶ μὴ αἰωρούμενοι εἰς σφαῖραν ὑψηλοτέραν, δύναται ποτε νὰ ἔχωσι τὴν πρόθεσιν νὰ βελτιώσωσι τὰ κακῶς κείμενα καὶ νὰ ὀδηγήρωσι τὴν χώραν εἰς λιμένα δόξης καὶ εὐκλείας; Διὰ τοῦτο καὶ ὅλα τὰ ἐθνικὰ ζητήματα οἰκτρὸν ὑφίστανται ναυάγειον καὶ οὐδέποτε περιστάσεως τινος εὐνοϊκῆς ἐκ τῶν πολλῶν, αἵτινες παρυσιάσθησαν, ἐπωφελήθημεν.

Ἄν δὲ ὁ λαὸς δὲν διερθεύετο ὑπὸ τῶν φατριαρχῶν τούτων καὶ ἠσθάνετο τὴν θέσιν του, πρὸ πολλοῦ ἠθελὲν ἔχει τιμωρήσει τοὺς ἐξώλους καὶ προῶλους τούτους. Ἄλλ' ἐλεύσεται ἡμᾶρ, — ἂς ὦσι βέβαιοι— κα' ὁ δὲν βέλυσιν ἀποφύγει τὴν τιμωρίαν, ἂν ἐξακολουθῶσιν οὕτω πολιτευόμενοι.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΤΗΣ ΞΕΛΗΝΗΣ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἐχόν ἡμέρας 28.

- 1 Προεόρτια τῆς Ἰσαπαντῆς καὶ Τρύφωνος Μάρτυρος.
- 2 Ἡ Ἰσαπαντῆ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργία.
- 3 (Ψυχασάββατον) καὶ Σμεῶν τοῦ Θεοδόχου, καὶ τῆς προφήτιδος Ἄννης.
- 4 Τῆς Ἀποκρίῃ καὶ Ἰνδῶρου τοῦ Πηλουσιώτου.
- 5 Τῆς ἀγίας Ἀγάθης Μάρτυρος.
- 6 Βουκόλου τοῦ ὁσίου ἐπισκόπου Σμύρνης.
- 7 Τοῦ ἁγ. Παρθενίου ἐπισκ. Λαμφάκου καὶ Δουκᾶ τοῦ ὁσίου.

Τὸ τελευταῖον τέταρτον ἀρχίζει εἰς τὰς 8 καὶ 28 λεπτά Μ. Μ. Ὁ καιρὸς θὰ ᾖνε κατὰ τὸν καιρὸν πῶς θὰ κάμῃ. Ἐὰν ᾖνε κακίς, θὰ γείνη μεγάλη χρῆσις καὶ συνήθεια τῆς γνωστῆς σὰς φράσεως. Τὸν καιρὸν σὰς τὸ καιρὸν. Ἡ πανοῦκλα θὰ πέσῃ εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ θὰ ξεκληρῆσθῃ ὅλοις τοῖς Ἀρβανίταις, εἰς τρόπον ὥστε θὰ μᾶς παραδοθοῦν τὰ Ἰωάννινα χωρὶς καμμία δυσκολία. Ἐνεκα τῶν μεγάλων βροχῶν θὰ πλημμυρῆσθῃ ἡ Κωπαῖς καὶ ξεχειλίσων τὰ νερά της, τὰ ἑποῖα θὰ παρασύρουν τὰς Θήβας. Σεισμὸς μεγάλος θὰ γείνη εἰς τὴν Ζάκυνθο καὶ θὰ κρεμισθῇ ἡ κεφαλή τοῦ Βολτῆρα. Τὰ λεοντάρια τοῦ βασιλικοῦ κήπου θὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸ κλουβί των καὶ θὰ φάγουν τὸν ὠμοφροκαμωμένο Σαπουντζάκη. Θὰ πέσῃ ἡ ἐπιζωοτία καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ θὰ πεθάνουν ἀπὸ αὐτῆ πρῶτοι πρῶτοι οἱ μαθηταὶ τοῦ Μακράκη. Ἐνεκα τοῦ μεγάλου ψύχους θὰ κατέβουν οἱ λύκοι ἀπὸ τὰ βουνὰ μέσα εἰς τὰς Καλάμας, ὅπου θὰ καταφάγουν τὸν δήμαρχο Μανόλαρο καὶ τὸν νομάρχην Καλαμιδα. Εἰς τὴν πρώτη παράστασι τοῦ ἰταλικοῦ θεάτρου θὰ κρεμισθῇ τὸ θεάτρον καὶ θὰ καταπλακῶσθῃ ὅλοις ὅσοι θὰ εὐρίσκωνται μέσα. Τὸν δάσκαλο τὸν Ραζῆ θὰ τὸν πνίξουν οἱ μαθηταὶ του. Ὁ καθηγητὴς Κόκκινος, ἐνῶ θὰ ᾖνε μεθυσμένος ἀπὸ ροῦμι, θὰ πέσῃ μέσα εἰς ἕνα πηγάδι καὶ θὰ πνιγῇ. Ὁ σιδηρόδρομος θὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸν δρόμον του καὶ θὰ ρίψῃ ὅλους τοὺς ἐπιβάτας μέσα εἰς τὴν θαλασσολίμνην τοῦ Πειραιῶς. Ὁ Κατσιμπαλῆς θὰ μοιράσῃ ὅλα τὰ καπέλλα του εἰς τοὺς μασκαράδες. Ὅλοι ὅσοι θὰ γίνων μασκαράδες θὰ τοὺς πιάσῃ ἀποπληξία. Εἰς τὸ τέλος τοῦ τελευταίου τετάρτου τῆς σεληνῆς θὰ γίνῃ χάσις τοῦ φεγγαριοῦ ὀλική.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

- 1 Ἡ ἐν Ναυπλίῳ ἀνταρσία κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως Ὀθωνος. 1862.
- 2 Ὁ Τουρκ. στόλος ἐλλειμενίζεται ἔμπροσθεν τῆς Ζακύνθου. 1822.
- 3 Ἡ κατὰ τοῦ Γεοργιάστρου ἀποτυγία τῶν Ὀθωμανῶν. 1822.
- 4 Ὁ βασιλεὺς Ὀθων μεταβάς εἰς Κόρινθον ἐπιθεωρεῖ τὸν ἐν αὐτῇ στρατὸν ἀπερχόμενον εἰς Ναύπλιον πρὸς κατάπαυσιν τῆς ἀνταρσίας. 1862.
- 5 Ταραχαὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τὴν παράτασιν τῆς Τυροσάγου ἑβδομάδος. 546.
- 6 Κυρίευσις τοῦ φρουρίου τῶν Σαλόνων ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. 1827.
- 7 Θάνατος τοῦ Πάπα Σισίνου. 708.

Μουχτάρ.—Τζαναμπέτ Ῥωμαίικο, κισμέτ ἴτς. Αἰ, παῖντὸς τόρα. Ἀπὸ ἔδῶ πάει ὁ δρόμος.
 Σοῦτσος.—Ἄς κάμωμε ἀκόμη ἕνα δύο συνεδριάσεις καὶ βλέπομε.
 Κολοχοτρώνης.—Δὲν τὸ κουνοῦμε ἀπὸ ἔδῶ. Στὸπ ρόπερ, ἄλτ λά καὶ παρὰ πόδα. Ἐδῶ ἡμαστέ!
 Τζενόπουλος.—Ἀφοῦ εἶνε ἔτσι δὲν τὸ κουνῶ κ' ἐγώ. Κάθομε σὲ κείνη τὴν κοτρώνα καὶ φουμέρνω ἕως τὴν συντέλεια τῆς γῆς.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ. Ἐν Ἑλλάδι: ἔτησια δρ. 44 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. 20 Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχμ. 30 Εἰς τοὺς προπληρόνοντας δίδεται δωρεὰν Ο ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ</p>	<p>ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ Π. ΠΗΓΑΔΙΩΤΗΣ καὶ Κ. ΠΑΠΑΞΠΥΡΙΔΗΣ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΛΗΘΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.</p>	<p>ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΚΑΠ. Δ' ἑκαστον στίχ. λεπ. 50. Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνου τοῦ Π. Πηγαδιώτου. Ἡ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ πληρώνεται εἰς Ἀθήνας. Ἐκδίδεται κατὰ Τρίτην καὶ Πέμπτην Ο ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.</p>
--	---	--